

Pieter Jaap Aalbersberg

Pieter Jaap Aalbersberg:

‘Van apart naar beter’

Pieter Jaap Aalbersberg is Korpschef van de Regiopolitie IJsselland en portefeuillehouder Publiek-Private Samenwerking van de Raad van Hoofddcommissarissen. In zijn visie is in de veiligheid in Nederland een rol weggelegd voor een goede samenwerking tussen politie en de particuliere beveiligingsbranche.

Naar de mening van Pieter Jaap Aalbersberg zou het goed zijn als de discussie over het domein van de verschillende partijen tot het verleden zou behoren. “De samenleving wordt steeds meer een netwerksamenleving”, zegt Aalbersberg. “Als je dat concludeert, is dat niet vrijblijvend. Daar zul je, ook als politie, op in moeten spelen. Al eerder hebben we geconstateerd dat veiligheid niet meer uitsluitend het domein van de overheid is. Het is geen ‘issue’ meer voor één partij, er zijn meerdere partijen bij betrokken, waaronder bedrijven als G4S. Dan moet je naar mijn mening niet meer de nadruk leggen op de verschillen tussen politie en andere partijen, maar op de overeenkomsten.”

Particuliere branche serieus nemen

In de meest recente visie op de politiefunctie is een tiental punten geformuleerd waarop de politie zich wil ontwikkelen. “Twee belangrijke haal ik er nu even uit”, zegt Aalbersberg. “Ten eerste de ‘nodale oriëntatie’ van de politie. Traditioneel is de politie

georiënteerd op geografische plaatsen, maar criminaliteit is daarnaast steeds meer aanwezig in allerlei stromen zoals goederen-, verkeersstromen en de virtuele wereld. Door als politie aanwezig te zijn op knooppunten (‘nodes’) oefent zij controles uit en verzamelt kennis over de stromen, bijvoorbeeld ten behoeve van opsporing. Ten tweede het informatie gestuurd werken. Politiewerk is in belangrijke mate kennisgestuurd. Waarneming en het verzamelen van informatie is, naast de grondslag voor het lokale politiewerk, ook de basis voor analyses en strategieontwikkeling. Door informatiesturing worden politiemensen juist en met de goede informatie ingezet.” Volgens Aalbersberg is bij beide punten ook een rol weggelegd voor de particuliere beveiligingsbranche. “Want deze mensen zijn vaak op dezelfde nodale punten aanwezig als de politie, en bovendien kunnen zij bijdragen aan waarnemingen en het verzamelen van informatie. Overigens wil ik duidelijk stellen dat wat mij betreft hier ook geldt: voor wat, hoort wat. Wij als politie moeten de particuliere branche ook

serieus nemen en meer betrekken bij ons werk. Als je het bijvoorbeeld hebt over trends in inbraken op bedrijventerreinen, is het raar als wij die informatie niet delen met de particuliere beveiligers, die op dat terrein heel actief zijn. Ik kan me best voorstellen dat wij als politie een aparte ‘briefing’ ontwikkelen voor de private partijen. Zij zien en weten immers ook heel veel waar wij weer ons voordeel mee kunnen doen. Zeker in het openbaar toezicht. En als het daarmee weer wat veiliger wordt, vind ik dat een mooi gezamenlijk doel. Ja, volgens mij moeten we als politie veel nauwer willen samenwerken met de particuliere beveiligingsbranche. Ik vind wel dat ook beveiligingsbedrijven onderling dan zonder voorbehoud moeten samenwerken. Informatiesturing geldt ook voor hen en dat vraagt ook om standaardisatie van processen.”

Schouder aan schouder in de RTR

“De Regionale Toezicht Ruimte (RTR)”, vervolgt Aalbersberg, “is een mooi voorbeeld van hoe we in de moderne tijden niet meer apart van elkaar werken,

maar samen beter werken. Vandaar ook de term 'van apart naar beter': we vullen elkaar goed aan. Particuliere beveiligers en politiemensen werken schouder aan schouder in één fysieke ruimte aan meer veiligheid in de openbare ruimte en op bedrijventerreinen. In onze RTR werken we op een eenduidige manier. Dat is ook nodig. Iedereen leest z'n eigen camera's uit, maar bij een incident moet er natuurlijk wel eenduidigheid zijn in hoe je dient te handelen." Natuurlijk heeft de politie daarbij een rol als het gaat om de operationele coördinatie. Die samenwerking levert volgens Aalbersberg geen wanklank op. "Volgens mij zijn we het stadium wel voorbij dat politiemensen de opkomst van de particuliere beveiligers als bedreigend zagen. We vinden immers als politie ook dat mensen en bedrijven hun eigen verantwoordelijkheid voor veiligheid moeten oppakken, en de sterke groei van de particuliere branche is daar een logisch gevolg van. En die samenwerking heeft een aantoonbaar positief resultaat. De criminaliteit op bedrijventerreinen is sterk afgenomen sinds het bedrijfsleven, het bestuur en de politie samenwerken in het Regionaal Platform IJsselland, een van de oudste van Nederland. Het RTR-concept is een nieuwe stap in deze samenwerking, met nu al resultaat. Vorig jaar nog is een doorrijder na een dodelijke aanrijding aangehouden omdat de particuliere beveiligers op zijn camera de verdachte signaleerde op een bedrijventerrein. Dat is natuurlijk een incident, maar er is al veel meer winst behaald met deze manier van samenwerken. Om een ander voorbeeld te noemen: alleen al door cameratoezicht in parkeergarages zijn

verschillende aanhoudingen van autokrakers tot stand gekomen. Ik zie de samenwerking tussen politie en particuliere beveiligers nog wel intensiveren in de komende jaren. Natuurlijk zal er altijd onderscheid blijven in bevoegdheden. Het geweldsmonopolie is echt voorbehouden aan de overheid. Maar als je het hebt over toezicht, zal dit meer en meer de werkwijze worden. In landen die voorop liepen met cameratoezicht komt men er steeds meer van terug om dat apart te organiseren. Ook daar zie je dat de betrokken partijen steeds vaker bij elkaar gaan zitten."

Grenzen opzoeken

De vraag dringt zich op of Nederlanders, en de politiek, positief staan tegenover een politie die op veel gebieden grenzen opzoekt van wat mogelijk is. Niet alleen de intensievere samenwerking met private partijen, ook posters met portretten van veelplegers in de winkels, filmpjes van dieven op YouTube, gezichtsherkenning in het stadion. Aalbersberg: "Onze samenleving ontwikkelt zich meer en meer tot een informatiesamenleving. Dit betekent ook iets voor de rol en functie van de politie. De politie moet zich mee ontwikkelen in dit nieuwe tijdperk met nieuwe mogelijkheden en bedreigingen. Maar vanzelfsprekend binnen het wettelijke kader. Zelf hebben wij bijvoorbeeld boven de A28 bij Zwolle een kenteken-scanner hangen, die alle kentekens van voertuigen scant. Die gegevens worden geautomatiseerd vergeleken met een database, waarin kentekens staan die voor de politie van belang zijn,

bijvoorbeeld gestolen voertuigen. Na een match wordt dit gegeven bewaard. Alle andere kentekens worden automatisch na een week vernietigd. We doen dit in het kader van een project tegen mobiel banditisme. Als we de kentekens een jaar zouden bewaren, vind ik het iets anders worden. We gaan niet over een grens, maar we willen zo goed mogelijk werken aan onze missie om Nederland veiliger te maken voor onze burgers. Vandaar dat we open zijn over deze ontwikkelingen, zodat ze getoetst kunnen worden. Onze inspanningen werken goed. Het ophelderingspercentage van zaken is gestegen in de afgelopen jaren, en het is objectief vastgesteld dat het in de afgelopen vier jaar echt veiliger is geworden in Nederland. Dat willen we doorzetten!"

Kentekenherkenning

Een ander punt om als politie en particuliere branche in samen te werken, ziet Aalbersberg eveneens in de kentekenherkenning. "Wij hebben verschillende politieursurveillanceauto's uitgerust met kentekenscanners met een database van onder andere gestolen voertuigen. Al rijdend controleert het systeem alle voertuigen waar de surveillanceauto langsrijdt. Waarom zou je niet hetzelfde doen met de voertuigen van de particuliere beveiligers? Onder heldere afspraken kan dat volgens mij een nieuwe, te onderzoeken mogelijkheid tot samenwerking zijn. En zo zijn er volgens mij nog veel meer terreinen waarop wij als partners elkaar zouden kunnen vinden." ■

Onze samenleving
ontwikkelt zich
meer en meer tot
een informatie-
samenleving